

Încredere în bunătatea lui Dumnezeu (Habacuc)

Textul de memorat: „Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului ca fundul mării de apele care-l acoperă.” (Habacuc 2:14)

Duminică

1. **Habacuc 1** 1. Prorocia descoperită prorocului Habacuc.
2. Până când voi striga către Tine, Doamne, fără s-ascuți? Până când mă voi tângui Ție, fără să dai ajutor?
3. Pentru ce mă lași să văd nelegiuirea, și Te uiți la nedreptate? Asuprirea și silnicia se fac sub ochii mei, se nasc certuri și se stârnește gâlceavă.
4. De aceea Legea este fără putere, și dreptatea nu se vede, căci cel rău biruie pe cel neprihănit, de aceea se fac judecăți nedrepte. -
5. Aruncați-vă ochii printre neamuri și priviți, uimiți-vă și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare pe care n-ați crede-o, dacă v-ar povesti-o cineva!
6. Iată, voi ridica pe haldei, popor turbat și iute, care străbate întinderi mari de țări ca să pună mâna pe locuințe care nu sunt ale lui.
7. El este grozav și înfricoșat; numai din el însuși îi iese dreptul și mărirea lui.
8. Caii lui sunt mai iuți decât leopardii, mai sprinteni decât lupii de seară, și călăreții lui înaintează în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prăzii.
9. Tot poporul acesta vine numai ca să jefuiască; privirile lui lacome caută înainte, și strânge prinși de război ca nisipul.
10. Își bate joc de împărați, și voievozii sunt o nimica pentru el, râde de toate întăriturile, căci îngrămădește pământ și le ia.
11. Apoi aprinderea i se îndoiaie, întrece măsura, și se face vinovat, căci puterea lui o ia ca Dumnezeu al lui!
12. Doamne, nu ești Tu din veșnicie, Dumnezeul meu, Sfântul meu? Nu vom muri! Doamne, Tu ai ridicat pe poporul acesta ca să-Ți împlinești judecățile Tale; Tu, Stânca mea, l-ai ridicat ca să dai prin el pedepsele Tale!
13. Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul și nu poți să privești nelegiuirea! Cum ai putea privi Tu pe cei mișei, și să taci când cel rău mănâncă pe cel mai neprihănit decât el?
14. Vei face Tu omului ca peștilor mării, ca târătoarei care n-are stăpân?
15. El îi scoate pe toți cu undița, îi trage în mreaja sa, îi strânge în năvodul său. De aceea se bucură și se înveselește.
16. De aceea aduce jertfe mrejei sale, aduce tămâie năvodului său; căci lor le datorează partea lui cea grasă și bucatele lui gustoase!
17. Pentru aceasta își va goli el întruna mreaja și va înjunghia fără milă pe neamuri?

Luni

2. **Habacuc 2:2-4** 2 Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie prorocia și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor!
3 Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.

4 Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.

3. **Habacuc 2:4** Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.

Romani 1:17 deoarece în ea este descoperită o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință.”

Galateni 3:11 Și că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu, prin Lege, este învederat, căci „cel neprihănit prin credință va trăi.”

Evrei 10:38 Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.”

Martți

4. **Habacuc 2**
1. M-am dus la locul meu de strajă și stăteam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul și ce-mi va răspunde la plângerea mea.
 2. Domnul mi-a răspuns și a zis: „Scrie prorocia și sap-o pe table, ca să se poată citi ușor!
 3. Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.
 4. Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.
 5. Ca și cel beat și semeț, cel mândru nu stă liniștit; ci își lărgeste gura ca Locuința morților, este nesățios ca moartea, așa că pe toate neamurile vrea să le strângă la el și toate popoarele le trage la el.
 6. Nu va fi el de batjocura tuturor acestora, de râs și de pomină? Se va zice: „Vai de cel ce adună ce nu este al lui! Până când se va împovăra cu datorii?”
 7. Nu se vor ridica deodată cei ce te-au împrumutat? Nu se vor trezi asupra ta, și vei ajunge prada lor?
 8. Fiindcă ai jefuit multe neamuri, toată rămășița popoarelor te va jefui, din pricina vărsării sângelui oamenilor, din pricina silniciilor făcute în țară împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei.
 9. Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite pentru casa lui, ca să-și așeze apoi cuibul într-un loc înalt și să scape din mâna nenorocirii!
 10. Rușinea casei tale ți-ai croit, nimicind o mulțime de popoare, și împotriva ta însuși ai păcătuit.
 11. Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde.
 12. Vai de cel ce zidește o cetate cu sânge, care întemeiază o cetate cu neleguire!
 13. Iată, când Domnul oștirilor a hotărât lucrul acesta, popoarele se ostenesc pentru foc, și neamurile se trudesă degeaba.
 14. Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului ca fundul mării de apele care-l acoperă.
 15. Vai de cel ce dă aproapelui său să bea, vai de tine care îi torni băutură spumoasă și-l amețești ca să-i vezi goliciunea!
 16. Te vei sătura de rușine în loc de slavă; bea și tu și dezvelește-te! Îți va veni și ție rândul să iei paharul din dreapta Domnului și va veni rușinea peste slava ta.
 17. Căci silniciile făcute împotriva Libanului vor cădea asupra ta, și pustirile fiarelor te vor îngrozi, pentru vărsarea sângelui oamenilor și silniciile făcute în țară împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei.

18. La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care-l cioplește lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat care învață pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-și pună încrederea în el, pe când el făurește numai niște idoli muți?

19. Vai de cel ce zice lemnului: „Scoală-te”, și unei pietre mute: „Trezește-te!” Poate ea să dea învățătură? Iată că este împodobită cu aur și argint, dar în ea nu este un duh care s-o însuflețească.

20. Domnul însă este în Templul Lui cel sfânt. Tot pământul să tacă înaintea Lui!”

5. **Evrei 11:1-13**
1. După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,
 2. la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.
 3. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut curățarea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi în locurile preainalte,
 4. ajungând cu atât mai presus de îngerii, cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor.
 5. Căci, căruia dintre îngerii a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut”? Și iarăși: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu”?
 6. Și, când duce iarăși în lume pe Cel întâi născut, zice: „Toți îngerii lui Dumnezeu să l se închine!”
 7. Și despre îngerii zice: „Din vânturi face îngerii ai Lui; și dintr-o flacără de foc, slujitorii ai Lui”;
 8. pe când Fiului l-a zis: „Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate;
 9. Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi.”
 10. Și iarăși: „La început, Tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.
 11. Ele vor pieri, dar Tu rămâi; toate se vor învechi ca o haină;
 12. le vei face sul ca pe o manta, și vor fi schimbate; dar Tu ești același; și anii Tăi nu se vor sfârși.”
 13. Și căruia din îngerii i-a zis El vreodată: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale”?

Miercuri

6. **Habacuc 3**
1. Rugăciunea prorocului Habacuc. (De cântat în felul cântecelor de jale.)
 2. Când am auzit, Doamne, ce ai vestit, m-am îngrozit. Însuflețește-Ți lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mânia Ta, adu-Ți aminte de îndurările Tale!
 3. Dumnezeu vine din Teman, și Cel Sfânt vine din muntele Paran... - (Oprire.) - Măreția Lui acoperă cerurile, și slava Lui umple pământul.
 4. Strălucirea Lui este ca lumina soarelui, din mâna Lui pornesc raze, și acolo este ascunsă țaria Lui.
 5. Înaintea Lui merge ciuma, și molima calcă pe urmele Lui.
 6. Se oprește și măsoară pământul cu ochiul; privește și face pe neamuri să tremure; munții cei veșnici se sfărâmă, dealurile cele vechi se pleacă; El umblă pe cărări veșnice.
 7. Văd corturile Etiopiei pline de groază, și se cutremură colibebele din țara Madianului.
 8. S-a mâniat oare Domnul pe râuri? Împotriva râurilor se aprinde mânia Ta sau împotriva mării se varsă urgia Ta, de ai încălecat pe caii Tăi și Te-ai suit în carul Tău de biruință?
 9. Arcul Tău este dezvelit; blestemele sunt săgețile cuvântului Tău... - (Oprire.) - Tu despici pământul ca să dai drumul râurilor.

10. La vederea Ta se cutremură munții; se năpustesc râuri de apă; adâncul își ridică glasul și își înalță valurile în sus.
11. Soarele și luna se opresc în locuința lor, de lumina săgeților Tale care pornesc, de strălucirea sulii Tale care lucește.
12. Tu cutreieri pământul în urgia Ta, zdrobești neamurile în mânia Ta.
13. Ieși ca să izbăvești pe poporul Tău, să izbăvești pe unsul Tău; sfârâmi acoperișul casei celui rău, o nimicești din temelii până în vârf. - (Oprire.) -
14. Străpungi cu săgețile Tale capul căpeteniilor lui care se năpustesc peste mine ca furtuna, să mă pună pe fugă, scoțând strigăte de bucurie ca și cum ar fi și mâncat pe cel nenorocit în culcuș.
15. Cu caii Tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari.
16. Când am auzit... lucrul acesta, mi s-a cutremurat trupul; la vestea aceasta, mi se înfioară buzele, îmi intră putrezirea în oase și-mi tremură genunchii. Căci aş putea oare aștepta în tăcere ziua necazului, ziua când asupritorul va merge împotriva poporului?
17. Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri,
18. eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!
19. Domnul Dumnezeu este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor și mă face să merg pe înălțimile mele. - Către mai marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu corzi.

Joi

7. **Habacuc 3:17-19** 17. Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri,
18. eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!
19. Domnul Dumnezeu este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor și mă face să merg pe înălțimile mele. - Către mai marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu corzi.

Filipeni 4:11 Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.